

[Asger Jensen.]

ikke er nær så hårdt ramt som frygtet. Danmarks Statistik oplyser, at af 630 forespurgte har 23 firmaer meddelt, at de har større ordrebeholdning end i oktober kvartal, mens kun 13 pct. af firmaerne ved årsskiftet forventede, at deres ordrebeholdning ville være større. Det ser altså betydelig lysere ud for byggeriet, end man ventede i oktober måned, og der skulle ikke være behov for særlige foranstaltninger.

Men hertil kommer jo, at den vej, man anviser, er, at staten skulle sætte offentlige bygge- og anlægsarbejder i gang. Det forekommer mig ikke, at det er det, den økonomiske udvikling viser der er behov for. Det, der er behov for, er et erhvervsbyggeri, som kan præstere den eksport, vi er i stand til at afsætte, og problemet er vel ikke at trække arbejdskraft væk fra dette byggeri. Så vidt jeg har fået ud af perspektivplanen og af andre råd, vi får, gælder det ikke om at finde på mere, staten eller det offentlige skal overtage, men om at få de private virksomheder sat i gang med at eksportere og indtjene det, vi skal leve af her i landet.

Nu skal man jo også passe på, at man ikke blander sig i strukturen, sådan at den ikke ændrer sig i takt med det, der er behov for. Hvis der f. eks. i Århusområdet sker en lønglidning, altså en overbetaling af arbejdskraft, på et vist tidspunkt, ja, så kommer reaktionen vel bagefter: så kan hele den pågældende arbejdskraft ikke beskæftiges inden for dette område. Og så er det jo groft nok, at man giver statsministeren skylden herfor. Jeg tror, at arbejdskraften gør bedst i at søge hen, hvor der er brug for den, ad frivillighedens vej; det er at foretrække fremfor, at det er staten, der skal lokke. For så kunne man måske bagefter bebrejde, at man ad kunstig vej har sendt arbejdskraft det ene eller det andet sted hen.

Det konservative folkeparti mener ikke, at der er behov for ekstraordinære foranstaltninger i den sommertid, vi går i møde med formodentlig høj beskæftigelse, og kan derfor ikke medvirke til forslaget's gennemførelse.

Robert Christensen: Det forslag til folketingsbeslutning fremsat af hr. Arne Larsen m. fl., som vi her behandler, er der jo egentlig fire problemer i.

Det første er, at forslagsstillerne ønsker, at folketetinget skal opfordre regeringen til at fremskynde igangsættelsen af planlagt offentligt byggeri — jeg skal senere begrunde, hvorfor jeg mener, vi ikke kan anbefale det.

Det næste problem er, at folketetinget skal bemyndige regeringen til at disponere over midler i finansåret 1971-72. Derom kan man sige, at det faktisk er passé, fordi vi siden forslaget's fremsættelse er gået ind i dette finansår.

Dernæst foreslår man, at folketetinget skal opfordre regeringen til at søge finansudvalgets tilslutning til omlægninger af bevillingerne for 1971-72. Det kan vi heller ikke medvirke til.

Endelig skal folketetinget opfordre regeringen til at søge finansudvalgets tilslutning til genbevilling af ikke forbrugte bevillinger til byggearbejder, der ikke blev udført på grund af igangsætningsstopet i forrige finansår. Der har finansministeren så rigtigt redegjort for, at regeringen dengang besluttede, at disse genbevillinger ikke skulle ske, og det mener vi i venstre stadig væk ikke at de skal.

Vi mener, at den ledighed, vi oplever især i byggefagene og især i visse områder, i virkeligheden er en særlig form for ledighed, for som de tal, finansministeren gav os, viser, er der ikke nogen voldsom ledighed i samfundet i al almindelighed, og ledighedstallene i vintertiden har endda været lave, end de har været i gennemsnittet af 1960'erne, dvs. i de år, hvor vi regnede med at vi så nogenlunde havde fuld beskæftigelse. Vi tror, at ledigheden meget snarere skyldes, at der er ved at ske en strukturtilpasning inden for bygge- og anlægsgagene. De nye byggemetoder, det, vi populært kalder det utraditionelle byggeri, er ved at begynde at slå igennem nu, og det er nok det, der giver ledigheden.

Man kan selvfølgelig spørge, hvorfor er dette gennemslag så ikke kommet lidt efter lidt, og hvorfor kommer det så pludseligt her i 1971? Svaret må vel være, at den boligpolitik, vi har ført i Danmark, i hvert fald har haft den virkning, at der sagt meget diplomatisk ikke har været nogen voldsom konkurrence inden for bygge- og anlægsgagene i en lang årrække. Det er nok forklaringen på, at de nye rationaliseringsmetoder ikke rigtig har kunnet slå igennem lidt efter